Զանեմ եմ ախպօր որտին, որ քեմ կէնայ պէհն մէլիքին»։

78. Տուխթ վէրցուց ասաց.

«Օրհնեա՛լ բարեբար Աստուած,
Խնամք շատ էր մեծ Թագաւորուն:
Խօրօխպէր խամ[1] մի անե.
Ես եմ քըռյ մէջաց որտին, որ քեմ կէնամ պէհն մէլիքին.
Ես եմ քըռյ քիւրոջ որտին, որ քեմ կէնամ պէհն մէլիքին.
Ես եմ քըռյ ախպօր որտին, որ քեմ կէնամ պէհն մէլիքին»:

79. Խօրօխպէրն առաւտուն էլաւ, ձին Թախըմով Տուխթի բոլոր ուղածներով ավեց, ասաց. «Ա՛ռ կընայ ես քե չտեսնամ. ինչխ գլուխս ըսկուն արա»: Տուխթ առեց ձին, գնաց գետի բէրան. Զէնով Յովան էլ գեախտին էրկու մարդ խաւէն ճամխեց, ասաց. «Գնացէք տեսէք, թէ որ Տուխթ ձիուն կօլան[2] քաշելու ժամանակ՝ ձիու չորս ոտ գէտնէն կկտրցուցի խայ[3], կանայ էն ձին զաւթէ»: Դորդ որ, Տուխթ երբ ձին գետի մէջ լվաց, Թամքն արեց վեր ձիուն, կօլան կքեց, ըսկո՛ւն քաշեց, որ ձիու չորս ոտ չորս Թիզ գէտնեն կտրաւ[4], խասաւ չուր ուր ձնկներ։

80. Մարդեր գնացին, իրենց տեսած պատմեցին Զէնով Յովանին: Մհէր որ մեռեր էր՝ Զէնով Յովան չում էն օր սուգ կապեր էր. էս բան որ լսեց, նաղարէք զարնել ավեց, արին ուրախութեն, արին տոնախմբութեն, շատ ուրախացան։

81. Մարդ մը վազեց գնաց վեր Տուխթի մօր Սինամ Խաթունի էրասին, ակընջկլայ[5] ավեց, ասաց. «Սինամ խաթուն, տես ինչ՞ մտեր ես եօթնատանի մէջ. էլի տես որ Տուխթ ուր խօր չափին խասեր ի. ուր խօր քիւռակ խէծե, թուրը կապե, տի էրթայ վեր Մըրայ մէլիքին կռիւ»: Տուխթի մէր որ լսեց, թօղեց ուր սուգն, էլաւ տիւրս Տուխթն տեսնալու։ Իմացուցին Տուխթին ուր մօր գալն. Տուխթն ձիուց վար թռաւ վազեց ուր մօր

---

1 Հօղ: 2 Փորքաշ: 3 Թէ որ: 4 Վերացաւ, բարձրացաւ: 5 Մուժ-տայ(!): Երեւի Թուրքերէն մուշտըլըղ բառը. Խոյեցիք ասում են ա ն կ ա ճ - կ ա լ է, որ ինչպէս եւ ակընճկըլայ-ն. կազմուած է հաւանօրէն ա կ ա ն ջ եւ կ ա լ ն ո ւ լ բառերից: Սովորաբար մի աւետիք, մանաւանդ արու զաւակի ծննդեան լուրը հաղորդելիս բ ռ ն ո ւ մ են դիմացինի ականջը. մինչեւ որ սա մի նուէր է խոստանում: